Ч. 79. Пятниця 22 (8) цьвітня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Італіяньсько-славяньске порозуміне в Істриї. — Закон про увласненя кметів в Боснї і Герцеґовинї. — Ворохобня в Альбанії. — Борба в Мехіку.

Як майже в усіх краях Австриї з национально-мішаним населенєм, так і в маленькій Істриї, яка числить всего 336.000 населеня (42·6 прц. Сербо-Хорватів, 40·5 прц. Італіянців, 14·2 процент Словінців і 2·7 прц. инших), сойм не може працювати через национальну боротьбу, викликану опором італіяньскої соймової більшости против национальних домагань славяньскої більшости краю.

Стараючи ся зробити сойм здібним до праці, краєве правительство довело до частинного национального порозуміня, яке обнимає отсї справи: 1) До 5 лїт, починаючи від 1 січня 1912 р., мають бути отворені всї школи, які ждуть рішеня в тій справі, а саме, що року по 12 шкіл. 2) Правительство має підвисшити державний додаток на шкільництво в Істриї. 3) В тім часї має бути також прихильно полагоджена справа 3 хорватских приватних шкіл: в Полї, Ірес і Малім Льошинї. 4) До часу полагодженя сеї справи правительство має уділяти товариству, яке удержує ті школи, субвенцию на удержанє їх. 5) Краєвий Видїл має порішити справу буджету м. Полї, як також буджетів славяньских громад, а за те Хорвати возьмуть назад свої жалоби в сїй справі.

Отсе порозумінє треба уважати остаточно принятим. Для полагодженя инших справ, обнятих язиковим питанєм, відбудуть ся окремі конференциї.

Акция, яка довела до того італіяньско-славянского порозуміня в Істриї, то заслуга тамошного намістника кн. Гогенльогого.

Босаньский сойм на передпослїднім засїданю приняв закон про факультативне увласненє кметів. Тепер босаньске правительство займе ся переведенєм сего закона. В тій цїли мінїстерство для босаньских справ постарає ся найперше о цїсарску санкцию для закона. Та заки спільний мінїстер фінансів зможе предложити закон до цїсарскої санкциї, мусить дістати на те згоду австрийского і угорского правительства. В тій цїли предложить закон, який ухвалено в дещо відмінним тексті в порівнаню з правительственним предложенєм обом правительствам. Заки надійдуть відповіди обох правительств і закон зможе бути предложений до цїсарскої санкциї, мине яких чотири тиждні. Аж по санкціонованю і оголошеню закона розпічне ся властива акция в цїли переведеня єго. Мінїстерство для босаньских справ має намір поручити переведенє закона банковій конcорциї, в якій босаньский аґрарний банк мав би до певної міри провідну ролю. Та консорция видасть викупні облїґациї, яким вже в законї застережено пупілярне забезпеченє для Босни і Герцеґовини. Крім того будуть старати ся узискати для них таке забезпеченє в Австриї і Угорщинї. Також будуть старати ся о нотованє тих облїґаций на віденьскій і будапештеньскій біржи. На перші часи краєве правительство не буде потребувати великого кредиту. Оцїнюють єго на яких 500—600 тисяч корон.

Цїла акция розпічне ся вже сего лїта, а по осїнній сесиї босаньского сойму будуть вже предложені перші єї результати.

Турецке правительство рішило ся на акцию у великих розмірах для усмиреня ворохобнї в Альбанії. Під командою Торґута-паші, коли надійдуть вислані вже баталіони войска, збере ся така значна сила, що усмиренє імовірно буде вскорі переведене. Знатоки відносин уважають, що без сумніву так стане ся. Задача турецких войск буде о стілько лекша, що ворохобни не дістає одноцїльної орґанїзациї, отже не буде могла оперти ся вишколеним рядам

14)

ПРИГОДИ БРИҐАДИЄРА ЖЕРАРДА.

З анґлійского — Конана Дойле.

(Дальше).

Я міг би вам, панове, подати назвища кільканацятьох офіцирів, зловлених тодї тими опришками, або як їх називали „ґерилясами“, а з котрих кождий міг ще говорити о щастю, коли яка куля зноза скали або дерева пробила єго голову або серце.

Деякі з них погибли так страшною смертю, що о їх смерти не вільно було навіть повідомити їх найблизших свояків. Такі річи лучали ся так часто, а ділали так сильно на вояків, що нї один не відважив ся покидати табору.

Славні були жорстокости провідника ґерилясів, прозваного Мануельо „Усьміхнений“ і они наповнювали наших людий величезним страхом.

Був то грубий, товстий чоловік з добродушним лицем, котрий з відважною шайкою засадив ся на нашім лївім крилї на нас в горах. Жорстокости і злочини того опришка заповняли би самі цїлу книжку, бо мав велику власть, а умів своїх опришків так з'орґанїзувати, що для нас було майже неможливим перейти ся через єго територию. Довів він до того при помочи незвичайно строгої дисциплїни і під загрозою найстрожших кар.

Тими средствами зробив свою шайку пострахом ворогів, а осягнув тим також кілька несподіваних ударів, як то вам зараз розповім. Втже він велїв висїчи свого власного поручника — але о тім пізнїйше. Відворот полученний був з многими трудностями, але не було найменшого сумніву, що иншого виходу не було.

Массена отже велїв вислати всї баґажі з своєї головної кватири Торрес-Новас до Коїмбри, першого укріпленого місця на своїй комунікацийній лінїї. Не могло то стати ся без звернення уваги, тому ґериляси почали чим раз більше наближати ся до наших крил.

Одна наша дивізия, Клявзеля, з бриґадою кавалериї під Монбріном була далеко на полудне від ріки Тахо, а треба їх було конче повідомити о нашім намiренім відвороті, бо инакше полишили би без оборони в самій серединї неприятельского краю.

Я дуже був зацїкавлений, як собі Массена з тим порадить і що зробить, бо звичайні курієри не були би передерли ся, а більші відділи були би знесені.

В який небудь спосіб треба їх було однак повідомити, инакше бо Франция була би о сорок тисяч людий убожшою.

Погадав я вкінци о тім, що я, полковник Жерар, буду мати честь довершити дїла, яке в житю кождого иншого чоловіка становило би корону єго слави, а котре і в моїм повнім слави житю стоїть на першім місци.

Належав я тодї до штабу Массени. Мав ще двох инших офіцирів до свого особистого розпорядженя, також дуже хоробрих і дуже інтелїґентних. Один називав ся Кортекс, а другий Діплессі. Що до віку, були від мене старші, але під кождим иншим взглядом — молодші.

Кортекс був малий, чорний чоловік, незвичайно живий і швидкий. Був то дуже хоробрий вояк, але в наслідок своєї зарозумілости не до ужитя. Після свого власного погляду був він першим вояком в армії.

Діплессі, як я сам, був Ґасконцем, дуже добрий хлопець, як всї Ґасконцї.

Службу робили ми на зміну день по дни.

В дни, о котрім говорю, припадала служба на Кортекса. Я бачив єго ще при снїданю, але відтак не було видко нї єго нї єго коня.

Массена цїлий день був в своїм звичайнім понурім настрою. Богато часу провів на огляданю крізь дальновид анґлїйских окопів і руху кораблів на рицї Тахо. Не сказав нам нї слова о порученю, з яким вислав нашого товариша, а не було нашою річию питати єго о то.

Слїдуючої ночи около дванайцятої години стояв я перед головним шатром. Массена вийшов і стояв пів години на однім і тім самім місци без руху, глядячи із схрещеними на грудях раменами перед себе на всхід. Стояв такий холодний і випрямлений, що ту овинену в плащ стать в трикінчастім капелюсї можна було уважати за якусь статую.

На що глядів, не міг я причувати; однако вкінци викинув із себе страшний проклін,

правильного войска, веденого досьвідним ґенералом.

Дотеперішні успіхи Альбанців треба приписати лиш случайним щасливим обставинам, але й они не будуть в силі оперти ся значній перевазі.

В тій хвили турецку акцію утруднює нагла поява ворохобничих дружин в Македонії. Розширюючи переполох впадають чим раз то иншою дорогою дружини болгарскі і грецкі, числячи видко на те, що заняте Альбанїєю правительство не буде хотіло дробити своїх сил і не оберне ся против них з цілою енерґією. Коли однак Торґутови удасть ся — як надіють ся — скоро здавити ворохобню Альбанців, то проби ворохобничих дружин в Македонії дуже сумно для них скінчать ся.

Мехиканьске правительство видало відозву взиваючу охотників до войска на 6 місяців. То зарядженє треба уважати за род мобілїзациї, бо мехиканьска армія складає ся взагалі з охотників, котрі однак мусять з'обовязати ся повнити службу три до пять літ. Видко прийшло правительство до пересьвідченя, що войско в силі, яку має правительство до розпорядимости, т. є. в силі 20.000 людий не дасть собі ради з ворохобнею, що лютить ся в пiвнiчній части краю. Безпосередною причиною покликаня „резерви" стали ся імовірно борби під Аква Пріета і імовірна супротив того можливість Сполучених Держав. Між правительственними войсками а ворохобниками приходить майже що дия до борб, а щастє сприяє раз тій, то знов другій стороні. Однако доси не прийшло до ніякого рішеня. Великою перешкодою для правительства в тім напрямі є мала войскова сила а розширене ворохобнї на великих просторах; крім того імовірно також недостача умілого і енерґічного проводу. Правительство хоче отже хоч збільшити число своїх войск, аби відповісти задачи. В якій силї має зібрати ся новий корпус, не звістно, зависить то впрочім від того, як поділає відозва на охотників і кілько їх зголосить ся до служби.

Новинки.

Львів, 20 цьвітня 1911.

— **Іменованя.** Львівский висший суд краєвий іменував канцелїстами судовими між иншими підофіцирів: Кубу Коха для Дрогобича; Сруля Біна або Райха для Долини; Едв. Гальовіца для Скалата; Ів. Томанка для Радехова; Хаїма В. Яцеса для Підбужа, Евг. Новаковского для Зборова і М. Волощука для Лютовиск.

— **З зелїзниці.** З днем 1 мая с. року буде отворений пристанок Гаї великі на шляху Краків-Підволочиска поміж стациями Тернопіль і Борки великі для руху особового і пакункового. Час від'їзду поїздів задержуючих ся на тім пристанку поданий в розкладі їзди з 1 мая 1911.

Білети буде ся видавати на пристанку а пакунки буде принимати кондуктор в поїздї за оплатою належитости при відборі.

По відбір пакунків надяних до Гаїв великих належить зголосити ся до керманича поїзду сейчас по приїздї.

— **Лїцитация.** Дня 27 цьвітня 1911 о год. 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї Перемишль публична лїцитация невідобраних товарів як роволїси, ґорівки, цукорки, оріхи, мила, сірники, скла, смарowила до чобіт, меблї, сукна, материї вовняні, товари зелїзні т. п.

— **Огонь.** З Борщева наспіла нині вість, що Борщів горить; згоріло доси около 50 будинків господарских. Погоріли майже самі біднїйші жителї Борщева.

— **Дрібні вісти.** Перша ознака наставшої весни дала ся почути у Львові вчера по полудни; мимо того що небо було досить погідне дали ся почути перші досить сильні громи, однак без дальших наслідків. — По наших містах і селах волочать ся якісь агенти мантії, котрі продають на виплат або й за готівку всяку дрянь, доводять людий до процесів і руйнують їх. Найлїпша рада не купувати у тих агентів нічого. — Орґанїзация сторожів в Празї постановила поставити двох кандидатів сторожів на послів до Ради державної. — В шинку Мінцера вкрадено п. Шлеґльови золоту шпильку з краватки і срібний годинник з кишені. — На дворци Львів-Підзамче арештовано Ровалїю Крачковску, котра стоячим там подорожним перешукувала кишені. — Збанкротували Лейзор Рубель торговельник зелїза в Скалї і купці в Пробіжній Йосиф Валлях і Фроїм Туніс. — Арештовано челядника шлюсарского Ів. Прайза, котрий мешкаючи давнїйше у п. Пйотровского вкрав єму книжочку каси ощадности на 500 К, виймив гроші з каси і зачав гуляти. — В Петропавловску осуг сніговий знищив церков, причім згинули три особи.

— **Краєва Рада шкільна в справі кінематоґрафічних представлень.** Краєва Рада шкільна видала до шкільних Рад окружних, дирекций виділових шкіл і управ народних шкіл слідуючий обіжник в справі кінематоґрафічних представлень:

„Признаючи вартість кінематоґрафічних представлень як умисловляючого средства для шкільної молодежи, не може однак шкільна Рада краєва не звернути уваги на момент, що в наслїдок неодвітної проґрами представляють они деколи поважну небезпеку для обичайности і морального виховання молодежи. Обовязком школи спільно з родинним домом є охоронити молодїж перед небезпекою, що може з тої причини виникнути.

Тому в наслїдок рескрипту Міністра віроісповідань і просьвіти з дня 22 лютого 1911 р. подає ся до відомости, що кінематоґрафічні представленя належить уважати прилюдними видовищами, в яких участь шкільних дітий є

відвернув ся, війшов до шатра і напрасно затягнув за собою заслону.

На другий день Діплессі, другий ад'ютант, мав вже з самого рана якусь розмову з маршалком, по котрій не було видко нї єго нї єго коня.

Слїдуючої ночи сидїв я в переднїм відділї шатра, перед спальнею Массени. Він перейшов поири мене, а я бачив крізь отвір, що глядів знов на всхід, так само як попередної ночи. Стояв знов пів години, як чорна тінь в пітьмі. Відтак завернув, закляв і пішов до себе.

Звичайно був воркітливий, але коли єму що не удавало ся, міг попасти в таку лють, як цісар сам.

Я чув, як кляв цїлу ніч, тупав ногами зі злости, але мене не кликав, а я знав єго надто добре, аби станути перед ним не візваний.

На другий день рано прийшла на мене черга, бо я був одиноким ад'ютантом, який єму полишив ся. Я був єго любимцем. Хороброго вояка все любив. Здасть ся менї, що того рана, коли візвав мене до себе, сльози стояли в єго чорних очах.

— Жерар! — сказав. — Ходіть но сюди!

Вхопив мене як приятеля за рамя і пiд вів до вікна, виходячого на всхід. Під нами був табор піхоти, поза ним була кавалєрия з довгими рядами поприязуваних коний, дальше ланцухи передних варт, а за тим велика, поперетинана виноградниками рівнина. Поза рівниною здоймав ся ланцух гір, з котрого виставав сильно один вершок. Під тими горами розпостирав ся ліс. До тих гір вела одна одинока широка дорога.

— То Сієрра де Мерозаль — сказав Массена, показуючи на ланцух гір. — Чи видите там що на горі?

Я відповів, що нічого не можу добачити.

— А тепер? — спитав, подавши менї свої скла.

При помочи дальновида розпізнав я на вершку найбільшої гори якусь малу купку каміня чи дерена.

— То, що там бачите — пояснював Массена — то купа дерева, яка має служити як огневий сиґнал. Уложено єї, коли край був ще в нашім посїданю, а тепер, коли вже тут довше удержатись не можемо, а она ще на нашу щастє на своїм місци. То дерево, Жерар, мусить бути сеї ночи підпалене. Того жадає від нас Франция, того жадає цїсар, того жадає армія! Двох ваших товаришів пійшло вже там в тій цїли, але нї один з них не дійшов до верха. Нині припадає черга на вас, а маю надію, що ви будете мати більше щастє.

Не лицює воякови питати о докази приказу, тому хотів я вже виходити, коли маршалок поклав менї руку на рамени і задержав мене.

— Скажу вам всьо — відозвав ся — аби ви знали, для як великої річи виставляєте своє житє на небезпечність. О пятьдесять миль на полудне від нас по другій стороні ріки Тахо стоїть ґенерал Клявзаль з своїм войском. Єго табор розложений недалеко гори Сієрра д'Осса. На верху тої гори уложена також купа дерева, а при ній стоїть варта. Ми умовили ся, що коли о півночи побачить наш огонь, дасть у відповіди сиґнал своїм огнем і сейчас розпічне відворот до головної армії. Коли не рушить сейчас, буде мусїв полишитись. Вже від двох днів стараю ся дати єму умовлений сиґнал. Нині мусить єго одержати, бо инакше армія єго лишить ся і буде розбита в пух.

Панове, серце почало менї валити, як молотом з гордости і радости, коли я дізнав ся, якою почестною задачію судьба мене надїлила! Коли поверну з житєм, до мого лаврового вінця прибуде знов один листок. Колиб я однако погиб, то смерть моя була би достойною моєї кариєри.

Я не сказав нї слова, але гадаю, що всї тї благородні гадки відбили ся на моїм лици, бо Массена вхопив мою руку і сердечно єї стиснув.

— Там гори і там зложене дерево — сказав. — Між ним а вами є лиш той проклятий ґериляс з своїми опришками. Більшого відділу в тій цїли вислати не можу, а малий відкрито би і знищено. Отже поручаю ту задачу вам самим. Зробіть то, як самі уважаєте за найлїпше, але бажаю нині о дванайцятій в ночи побачити той горіючий костер на вершку.

— Коли би не горів — відповів я — в такім случаю прошу вас, мій маршалку, постарати ся о то, аби мої річи були продані, а гроші відослані моїй матери.

Приложив руку до чака і зробив зворот в ліво. Серце менї росло на гадку о подвизї, який мене ждав.

Якийсь час сидїв я в моїй комнатї, аби добре застановити ся над тим, в який спосіб найлїпше довершити тої річи. То, що нї Кортенсови нї Діплессієви, двом дуже енерґічним і хоробрим офіцирам не повело ся, доказувало, що ґериляси пильно сторожили околицю.

Після карти обчислив я собі віддалене від вершка гори. Перед собою мав я десять миль рівнини, заки дістану ся до ланцуха гір. У підніжа їх був ліс, може на три до чотирох миль широкий, а аж поза ним піднимала ся гора, правда не дуже висока, але не представляюча для мене ніякої охорони. То були части моєї виправи.

Через рівнину вела та приманююча біла дорога, а пригадалось менї, що мої товариші позабирали з собою коні. То було певно їх нещастєм, бо для опришків не було нічого лекшого, як пильнувати дороги і нападати на переїзджаючих з засідки.

Не робила би менї трудности їзда півперек піль, на впростці, особливо, що я мав тоді два знамениті коні, Віолетту і Ратапляна, а крім того ще незвичайно доброго карого анґлїйского оґера, котрого був здобув — як звістно — на польованю на лиса від барона Коттона.

(Дальше буде).

по мисли § 80 шкільних постанов дозволена лише виїмково з тим застереженем, що програма продукциї є без закиду під обичаєвим і релігійним зглядом, рівнож, що поведене, пильність, успіхи в науці і ходжене до школи не становлять для дитини причини до ніякої обави. До поученя родичів про загрожуюче згіршене для їх дітий в наслідок відвідуваня невідповідних кінематографічних видовищ і инших, надеють ся збори родичів, поручені в § 130 шкільних постанов, які при сїй нагоді пригадує ся".

— **В справі збираня писанок.** Музей Наукового Товариства ім. Шевченка має досить значну збірку українських писанок. Бажаючи єї скомплетувати, Управа Музея звертаєть ся до всїх, хто може їй допомогти в сїй справі Вп. народні учителї, сьвященики, академики і ин. з просьбою, при нагоді надходячих Великодних Сьвят заняти ся збиранем для Музея писанок. Зібрані писанки треба посилати на таку адресу: Музей Наукового Товариства ім. Шевченка, Львів, ул. Супіньского 21. Кошти пересилки платить Музей. Є бажанем, щоби при висиланю писанок було означено, з якого села они походять, а також, як яка писанка називаєть ся. — *Управа Музея Наукового Товариства ім. Шевченка.*

— **Львівскі розбишаки.** Вчера в полудне арештувала львівска полїция Фр. Бродзїцкого, Генр. Ленарта і Зиґм. Піневича, котрі від якогось часу нападали за містом людий і обдирали їх. Вчера напали они на т. зв. „Горі страченя" на кількох студентів, що там грали в ніжну пилку, побили їх а одному з них видерли з кишені 6 кор. і пішли зараз до шинку пити. Повідомлена о тім полїция, арештувала розбишаків а з листу знайденого у Піневича довідала ся, що они належать до більшої ватаги, котра вже від довшого часу допускає ся розбоїв і крадежий. На основі того листу арештовано ще й инших членів тої ватаги і поки що приміщено в полїцийнім арешті.

— **З Тернополя** доносять: Тернопільска філїя „Просьвіти" купила разом з „Соколом" гарну площу, на якій мають станути: невеличкий дім „Сокола" і величавий „Дім Просьвіти ім. Т. Шевченка", в котрім будуть містити ся: бурса на сто або й більше хлопців, велика саля на збори і вистави, бібліотека, музей, публична читальня, канцелярия „Просьвіти", „Сільский Господар" і другі рускі товариства. Будова „Дому" обчислена на яких 300.000 корон, тому тернопільска філїя „Просьвіти", яка очевидно такої суми не має, звернула ся до всїх людий доброї волї і щирого серця о поміч. Зазив єї не зіставс без відповіди, бо доволї богато тернопільских Русинів урядників субскрибувало на будову „Дому ім. Т. Шевченка" по 100 або й більше корон. Тернопільска філїя „Просьвіти" сподїє ся, що й селяни причинять ся своїми лептами до так великого діла як не поодиноко, то бодай громадами. І деякі громади відкликнули ся на зазив тернопільскої філїї „Просьвіти", бо два „Церковні Брацтва", в Баворові і Ігровици, субскрибували вже на „Дім ім. Т. Шевченка" по 100 кор. Тернопільска філїя „Просьвіти" має надію, що за Баворовом і Ігровицею підуть всї села тернопільского повіта. Годить ся тут ще згадати, що між тими, які субскрибували по 100 кор. на „Дім ім. Т. Шевченка", є і один селянин — Іван Самиця з Денисова.

— **Самоубийство убийника.** З Черновець доносять про таку подію: У вязници черновецкого суду сидів арештований за убийство в Сереті 25-лїтний Пилипон (Липованин) Теофан Форнїн Архіпов. Оногди зажадав він, щоби єму дали єго сконфіскувану біблію. Зразу хотїли єму дати вязничний примірник єго обряду, коли однак такої біблії годї було роздобути, дали єму єго власну. В сїй біблії, котра була в шкірянім сховку, як сконстатовано пізнїйше, був схований ніж, котрим самоубийник підрізав собі горло. Коли вязничник увійшов до келї, щоби подати єму їду, застав єго на земли в калузі крови. Завізваний вязничний лїкар подав єму першу поміч, почім непритомного Архипова переведено до інквізицийного шпиталю, але нема ніякої надії удержати єго при житю.

— **Нещасливі пригоди.** Під колеса ваґона трамваю електричного дістала ся вчера на ул. Замарстинівскій селянка з Голоска Анна Чарнецка і тяжко потовкла ся. Чарнецка везла візком молоко; на ул. Замарстинівскій випав їй батіг з руки на шини, а она з обави, щоби віз не поломив їй бичиска, скочила по батіг на шини в хвили, коли якраз над'їзджав ваґон, котрий потрутив єї і тяжко потовк. — З руштованя на будові дому при площи Теодора ч. 5 впав оногди муляр Андрій Віттнер і проломив собі голову так, що стация ратункова відвезла єго в безнадійнім станї до шпиталю.

Телеґрами.

Краків 20 цьвітня. П. Намістник др. Бобжиньский уділяв нині о 11 год. перед полуднем дальших авдиєнций в готели Саскім. Прибули урядники і особи приватні а також кілька депутаций. Нині вечером від'їзджає п. Намістник до Львова.

Відень 20 цьвітня. Є. Вел. Цїсар заприсяг нині новоіменованого тайного радника амбасадора в Петербурзї ґр. Турн Вальсассіна.

Білград 20 цьвітня. Зачувати, що король дня 7. мая прибуде в гостину до цїсаря Франц Йосифа до Білграду.

Париж 20 цьвітня. Агентия Гаваса оголошує з застереженем слїдуючу депешу датовану з Танджера: Кореспондент в Рабаті (на захід від Феза над морем) телеґрафує, що розійшла ся там чутка, що місто Фез внаслідок бунту, який там вибух, ограблено.

Париж 20 цьвітня. Аґентия Гаваса доносить з Лїсбони: Урядова ґазета оголосила декрет, солою котрого зноситъ ся епископство в Беї а епископови Васконсельос видає ся процес з причини фальшівництва.

Ню-Йорк 20 цьвітня. Після депеші з Ель Пазо повстанцї завізвали місто Хуарец, щоби піддало ся до 24 годин. — З міста Мехіка телеграфують, що посли зажадали звіту о мирових переговорах. Переговори ті були, що правда, ведені лиш при помочи неофіцияльних аґентів правительственних, але не єсть тайною, що міністер справ заграничних дав їм відповідні вказівки.

Надіслане.

Курс львівский.

Дня 19-го цьвітня 1911.		Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 вр. . .		702·—	709·—
Банку гал. для торгов. по 200 вр.		463·—	473·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси		561·—	568·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку		535·—	548·—
II. Листи заставні за 100 вр.			
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .		109·10	110.—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .		99·—	99·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв. .		99·30	100·—
4% листи застав. Банку краєв. .		94·30	95·—
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .		96·50	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ лїт.		96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.		92·20	92·90
III. Обліґи за 100 вр.			
Пропінацийні галицкі		98·—	98·70
Обліґи ком. Банку кр. 5% II. ем.		—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%. .		99·10	99·80
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.		92·30	93·—
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%		—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .		93·30	94·—
„ м. Львова 4% по 200 К .		92·70	93·40
IV. Льоси.			
Міста Кракова		100·—	108·—
Австрийскі черв. хреста	Курс віденський	76·50	82·80
Угорскі черв. хреста	Курс віденський	52·25	58·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	Курс віденський	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. .	Курс віденський	69·—	75·—
Базилїка 10 К	Курс віденський	40·50	44·50
Йошіф 4 К	Курс віденський	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	Курс віденський	9·50	11·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·36	11·46
Рубель паперовий		2·53	2·54
100 марок німецких		117·50	117·90
Доляр американьский.		4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

Оповіщенє.

Рада надзираюча Товариства задаткового в Снятинї запрошає на

Загальні збори

котрі відбудуть ся дня 9 мая 1911 о годинї 4-ій по полудни.

Порядок дневний:

1) Відчитанє протоколу з послїдних зборів.
2) „ справозданя з люстрациї звязкової.
3) Замкненє рахунків за рік оборотовий 1910, справозданє комісиї шконтруючої і удїленє Дирекциї абсолюториї.
4) Затвердженє роздїлу зисків доконаного по мисли § 79 статуту.
5) Вибір 6 членів до Ради надзираючої.
6) Затвердженє вибору Дирекциї.
7) Внесеня членів.

З Ради надзираючої Товариства задаткового.

Снятин, дня 18 цьвітня 1911.

Секретар: **Иосиф Мушиньский.**

Презес: **Филимон Огоновский.**

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.